

Pedja Jovanovic

Zelja

K´o da topi planine pod snegom
k´o da gradi mostove nad rekom
i da miris njene kose vrati
u postelju, koju delim s nekom

Koja mi se i najgorem, divi
sto bi dala sve da me ozivi
ja, kao korenje pod cergom
koje vene za srecom odbeglom

Ref. lepota njena spava
nosite me tamo
tu sam zelju u zivotu
pozeleo samo

Da me grle ruke njene
da zaplacam kao dete
k´o da ona, tamo negde, cuce
ne zna zelja, sta je nemoguće

K´o da kida trnje oko cveca
i na vetru cuva plamen sveca
k´o ti reci kao perle nize
u postelji zagri iza ledja

K´o se tvojoj lepoti sada divi
dok se meni zivome ne zivi
dusa mi je k´o perje pod tegom
kaja vene za srecom odbeglom

Ref.